

ת"ד 12321/01/17 - משטרת ישראל נגד צאליק ווליצקי

17 ינואר 2018

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 12321-01-17 ישראל נ' ווליצקי
כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
המאשימה
נגד
הנאשם
משטרת ישראל
צאליק ווליצקי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד תיסייר סלאמה

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

עובדות כתב האישום:

1. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 5.12.16 בשעה 18.05 לערך נהג הנאשם ברכב מסוג טויוטה מ.ר. 1345650 ברחוב בר יהודה בנשר, פנה שמאלה לרחוב הביטחון ופגע בהולך הרגל י.ש (קטין יליד 2008) שחצה את הכביש במעבר החצייה משמאל לימין ביחס לכיוון נסיעת הנאשם (להלן: "**הולך הרגל**"). נטען כי רשלנותו של הנאשם התבטאה בכך שלא הבחין בהולך הרגל בזמן, לא נתן לו זכות קדימה במעבר חצייה ולא אפשר לו לסיים את חציית הכביש בבטחה, וגרם לתאונת דרכים שכתוצאה ממנה נחבל הולך הרגל. לנאשם יוחסו עבירות של נהיגה בקלות ראש לפי ס' 62(2) לפקודת התעבורה, התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21 (ב) (2) לפקודת התעבורה ואי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה לפי תקנה 67 א לתקנות התעבורה.

לא שנויים במחלוקת

- כיוון נסיעת הנאשם וכיוון הליכת/ריצת הולך הרגל.
- עצם התרחשות התאונה בזמן ובמקום המפורטים בכתב האישום.
- תוצאות התרחשות התאונה.

עמוד 1

במחלוקת

- מיקום החצייה המדויק של הולך הרגל - לטענת הנאשם הולך הרגל חצה אחרי מעבר החצייה.
- טענת הנאשם, לפיה הולך הרגל חצה את הכביש באור אדום שדלק בכיוון חצייתו.
- שאלת רשלנות הנאשם. לטענת הנאשם נהג סביר לא יכול היה לצפות את התפרצות הולך הרגל לכביש ולמנוע את התאונה.

דין והכרעה

2. בפתח הדברים יצוין כי בהסכמת הנאשם הוגשו הודעות הולך הרגל ועדי הראייה. הסכמת הנאשם ניתנה לאחר שאותם עדים לא התייצבו לדין והתביעה בקשה לזמנם בשנית, אך הנאשם התנגד לכך וכדבריו: "אני לא מבין למה צריך להזמין את העדים. סה"כ הם יחזרו על מה שאמרו במשטרה ויש לי את החומר שלהם. אני מבקש לסיים היום ולא להזמין אותם". בשלב זה הוסברה לנאשם משמעות הימנעותו מחקירת העדים ובפרט העובדה שבהיעדר חקירה נגדית יש להניח שבית המשפט יאמץ את גרסתם. לאחר קבלת ההסבר עמד הנאשם על הגשת הודעותיהם של העדים במשטרה: "אני מעוניין להגיש את ההודעות שלהם במשטרה מאחר והם לא צפויים לשנות את גרסתם ואני קראתי את גרסתם. אני לא צריך להינזק בגלל שהם לא זומנו לעדות". הוסבר לנאשם כי הגשת הודעות עדי התביעה מהווה חריג לכלל, וצוין בפניו כי מה שצריך להנחות אותו הוא תוכן גרסת העדים ולא דחיית הדין לצורך זימונם, אך הנאשם עמד על דעתו וכדבריו: "לאחר ששקלתי את הדברים אני מבקש להגיש את ההודעות ואני מוותר על עדותם" (עמ' 9 ש' 9-30 לפרוטוקול).

להימנעות הנאשם מחקירת העדים משמעות ראייתית. הימנעות מרצון מחקירת עד, תוך מודעות לתוצאה וללא הסבר סביר, מצביעה על השלמה עם הגרסה (ע"פ 639/79 אפללו נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 561, 566 (1980)). ראה גם ספרו של המלומד קדמי 'על הראיות', 2009, בעמ' 1949 "היריב חייב במסגרת החקירה שכנגד, לחקור את העד במישרין ובמפורש בכל נקודה שבה חולקים על דבריו: ראשית - על מנת לחדד את השנוי במחלוקת ולהעמיד את העד על כך שאין נותנים אמון בדבריו באותה נקודה; שנית - על מנת לאפשר לעד לבחון עצמו מחדש, לחזקה או לסטות ממנה; ושלישית - והיא העיקר - על מנת לאפשר לבית המשפט להתרשם מן הצורה שבה העד "מגן" על גרסתו. אשר על כן, כאשר לא מציבים לעד שאלות בחקירה שכנגד בקשר לנושא מסוים, ההנחה היא - בהעדר הסבר סביר אחר - כי אין חולקים על דברי העד באותו נושא". (ובעמ' 1953 נאמר: "כאשר היריב, מרצונו ומתוך מודעות לתוצאות מעשהו, מוותר על חקירה נגדית- הדעת נותנת שיש לראותו כמי שאינו חולק על גרסת העד, ואכן זהו הכלל" (ההדגשה שלי ג.ק)).

מקום חציית הולך הרגל וצבע הרמזור שדלק בכיוון חצייתו

3. ממכלול הראיות בתיק עולה, כי הולך הרגל חצה את הכביש בריצה במעבר החצייה בחסות האור הירוק שדלק ברמזור בכיוון חצייתו. עובדות אלו הוכחו מעבר לספק סביר והן עולות באופן ברור מגרסת עדי התביעה שלא נסתרה.

הודעת הולך הרגל י.ש מיום 7.12.16 (9/ת)

4. להלן עיקר גרסתו של הולך הרגל (קטין בן 8): "**בתאריך 5.12.16 הלכתי עם אמא וחבר שלי ששמו נועם ואמא שלו ששמה דלית. אנחנו הלכנו מארומה לכיוון הרכב שלנו שחנה על יד חנות "הנגר" שהיינו קרובים לחנות "הנגר" חצינו כביש הראשון באור ירוק להולכי הרגל ולקראת סיום מעבר חצייה הראשון ראיתי אור ירוק לכביש השני שאותו הייתי צריך לחצות ואז המשכתי בריצה לכיוון הכביש השני וכאשר היית במרכז הכביש רכב פגע בי ואני נפלתי. הרגשתי כאבים בצד שמאל שלי וכאבה לי היד והכתף. ראיתי אמא באה אלי יחד עם דלית וחבר שלי. דלית התקשרה לאמבולנס ואני נסעתי לבית חולים.**"

ש. באיזה אור ברמזור התחלת את החצייה?

ת. אני עברתי ברמזור ירוק.

ש. האם עברת את הכביש על מעבר חצייה?

ת. כן.

ש. מאיזה איזה חלק של הרכב נפגעת?

הערות החוקר: אני משתמש עם רכב צעצוע.

ת. אני נפגעתי במרכז.

הערות החוקר: הילד מסמן במרכז הרכב.

ש. האם היו רכבים לפני הרכב הפוגע, או שרכב היה לבד?

ת. לא היו רכבים.

ש. מתי התחלת לרוץ?

ת. שסיימתי את הכביש הראשון וראיתי שבצד השני יש אור ירוק התחלתי בריצה.

...

ש. למה התחלת בריצה?

ת. אני לא יודע, היה אור ירוק, אמרתי לכולם קדימה קדימה והם עמדו במדרכה ודיברו.

(ההדגשות שלי ג.ק.)

5. גרסת הולך הרגל ברורה וחד משמעית, ועולה ממנה כי הוא חצה את הכביש בריצה, במעבר החצייה, בחסות האור הירוק ונפגע מחזית הרכב. ער אני לעובדה שמדובר בילד בן 8 שהגיע לחקירה עם אביו, אך

אין בכך כדי לאיין את גרסתו או להפחית ממשקלה באופן משמעותי. כאמור הנאשם וויתר על חקירתו ובית המשפט נותר עם הודעתו הכתובה. גרסת הולך הרגל מתיישבת גם גרסתן של עדות התביעה הנוספות.

הודעת הגב' רחל ש. מיום 7.12.16 (ת/10)

6. בהודעתה במשטרה מסרה העדה (אמו של הולך הרגל) את הדברים הבאים: **"בתאריך 5.12.16 בשעה 17:30 לערך סיימנו לשבת בארומה והלכנו ברגל לכיוון הרכב שעמד סמוך לחנות 'הנגר' צומת בנוי בצורה שחייבים לחצות מספר כבישים על מנת להגיע לחנות 'הנגר' רוב הדרך אני החזקתי את הבן שלי ביד, כאשר איתנו הלכה ידידה שלי דלית עם בן שלה. שהגענו למעבר חצייה אחרון בכיוון הליכה שלנו, מעבר חצייה ברחוב הביטחון עברנו את הכביש לבאים מכיוון נשר כאשר בכיוון חצייה שלנו דלק אור ירוק ונעצרנו על שטח ההפרדה בין הכבישים. תוך מספר שניות התחלף רמזור להולכי הרגל לירוק ואז י' התקדם ראשון קדימה ואני לא זוכר אם הספקתי בחצייה ואז ראיתי רכב שהגיע מצד ימין שלנו. אני רוצה לציין שראיתי את הרכב בשנייה של הפגיעה בילד. ואז בן שלי עף באוויר ונפל על הכביש, אני רצתי לכיוון הבן וראיתי שרכב התקדם מספר מטרים קדימה ונעצר. ראיתי שבן בהכרה, דלית הזמינה אמבולנס ונהג הרכב נשאר במקום עד שפינו אותנו לבית חולים.**

ש. מה היה מזג אוויר ביום התאונה?

ת. קר, לילה. מקום מואר על ידי תאורה.

ש. האם חציתם את הכביש על מעבר חצייה?

ת. כן.

ש. בעת חצייה על מעבר חצייה האם החזקת את הבן שלך ביד?

ת. לא.

...

ש. באיזה אור ברמזור י' התחיל לחצות את הכביש?

ת. **אני בטוחה ב-100 אחוז שרמזור להולכי הרגל דלק באור ירוק, אני זוכרת שדמויות מרמזור מצחיקות, לא ברורות.**

ש. האם את יודעת למה י'. התחיל בריצה?

ת. היינו לפני שנה בפסטיבל הסרטים בחיפה ואז חצינו את הכביש במעבר חצייה ותוך כדי חצייה נהגת נתנה זכות קדימה במעבר החצייה ותוך כדי מעבר היא פתאום נתנה גז ופגעה בנו ועזבה את המקום. אני חושבת שמאז י' משתדל לסיים את המעבר חצייה כמה שיותר מהר.

ש. מה לבש י' ביום התאונה?

ת. חולצה אפורה, מכנס אני לא זוכרת, ונעלי ספורט.

ש. האם ראית מאיזה חלק של הרכב נפגע יהונתן?

ת. **בחזית הרכב.**

ש. האם יכול להיות שהוא נפגע מדופן שמאל של הרכב?

ת. לא. הוא נפגע מהחזית הרכב, לא יכול להגיד באיזה חלק של החזית הוא נגע, קרוב מאד לשמאל.

(ההדגשות שלי ג.ק.).

7. גרסתה של העדה תואמת את גרסת הולך הרגל וגם ממנה עולה כי הוא חצה את הכביש בריצה, לאחר שבכיוון חצייתו דלק אור ירוק ברמזור והוא נפגע מחזית הרכב קרוב לפינתו השמאלית.

הודעת הגב' דלית להב מיום 6.12.16 (ת/11)

8. עדת ראיה, חברתה של הגב' ש. רחל. בהודעתה במשטרה מסרה: "בתאריך 5.12.16 הלכתי עם בן שלי שהוא בן 8 מכיון ארומה שנמצא בצד שני של הכביש יותר מערבית לצומת, המעברי חצייה מסומנים בצורה כזאת שדורשת מעבר של שלושה כבישים על מנת לעבור לצד שני, רצינו להגיע לחנות "הנגר" כאשר איתי הלכה יפית שמש עם בנה י'. בחלק האחרון שהגענו לרחוב הביטחון לכיוון מערב חצי הראשון של מעבר חצייה היה באור ירוק לכן חצינו את הכביש והיינו באמצע מעבר חצייה של כביש לבאים מכיון נשר ראיתי שרמזור להולכי הרגל בחצי השני נדלק בירוק ואז הילד י' ראה שיש ירוק נתן התקדם בריצה. כאשר י' התחיל לחצות את המעבר חצייה השני אני הבחנתי ברכב שמגיע מצד ימין שלי לפני שהספקתי לצעוק לו תעצור הרכב פגע בילד עם חזית בצד ימין של הילד. י' עף באוויר ונפל על הכביש. נהג הרכב נעצר במקום וניגש אלינו ורצה לפנות את הילד לבית חולים. הזמנו אמבולנס שפינה את הילד לבית חולים.

ש. האם בזמן התאונה ירד גשם או שהיה ליקוי בראות?

ת. **היה חושך, לא היה הגבלה בראות ומקום היה מואר היטב על תאורת רחוב.**

ש. האם בזמן החצייה יפית החזיקה את הבן י' ביד?

ת. לא ראיתי, ראית שבשלב מסוים התחיל לרוץ קדימה...

ש. מתי הבחנת שרמזור בחלק השני של המעבר חצייה דולק באור ירוק?

ת. היינו לפני שטח ההפרדה על מעבר החצייה הראשון ראיתי שרמזור הרחוק להולכי הרגל בשלב השני של מעבר חצייה דולק אור ירוק.

ש. מתי הבחנת ברכב שהגיע בצד ימין שלך לפני שראית אור ירוק בכיוון חצייה שלך או אחרי?

ת. **במגביל ראיתי שנדלק אור ירוק ואז ראיתי רכב שמגיע מצד ימין שלנו.**

ש. האם ראית איפה נפל הילד (לפני הרכב או בצד שמאל של הרכב)?

ת. **הילד נפל קרוב לאי תנועה, רכב עבר אותו ואז נעצר לא שמעתי רעש של בלמים חזקים, ראיתי שהילד שוכב בצד שמאל של הכביש.**

ש. למה ילד רץ?

ת. **כי הוא ראה ירוק.**

...

ש. האם עברתם את הכביש במעבר חצייה?

ת. כן.

ש. האם ילד רץ על מעבר חצייה?

ת. כן.

...

ש. כמה מטרים הספיק לחצות הילד על מעבר חצייה עד הפגיעה?

ת. אני מעריכה הילד הספיק לחצות כמטר וחצי על מעבר חצייה, ואז הגיע רכב מצד ימין שלנו
ופגע בילד והוא עף באוויר נפל קדימה ושמאלה ביחס לנקודת הפגיעה.

ש. האם רכב פגע עם חזיתו או עם דופן שמאל בילד?

ת. אני לא זוכרת. אני מעריכה שהוא פגע עם חזיתו.

(ההדגשות שלי ג.ק.).

9. גם מעדותה של הגב' להב עולה כי הולך הרגל חצה את מעבר החצייה בריצה בחסות האור הירוק שדלק
בכיוון חצייתו. כאמור הנאשם וויתר על חקירתה וגרסתה לא נסתרה.

עדות הנאשם:

10. בבית המשפט העיד הנאשם: **יצאתי בצהוב, ראיתי קבוצת אנשים וכל זה גם כתוב בתחקיר. ראיתי אותם באי תנועה. אני יוצא המון פעמים בצהוב והרבה אנשים עוברים בצהוב כי לוקח המון זמן עד שמתחלף לאדום. כך שאין סכנה שמישהו יתפרץ לכביש ואי אפשר לצפות זאת גם. גם אם ניקח מקרה תאורטי בשבריר שניה הוא ראה ירוק והיה באחריות אמו כי הוא בן 8 בסה"כ, לי יש ילדה בת 8 וחצי שמלמדים אותה זה"ב וקודם כל מסתכלים ימינה ושמאלה. זה כבר לא רלוונטי אם היתה פגיעה כשבנאדם מתפרץ. אני חי שם, אני גר שם 3 רחובות מעל הצומת הזו. אחרי ששמעתי בום ישר עצרתי, ראיתי מה קרה, ניגשתי לאמא ואמרתי שיש לי תיק עזרה ראשונה ואני יכול לתת טיפול ראשוני וגם לפנות אותו, אמרה שלא ושיתקשרו למד"א. לא הסתפקתי בזה וחיכיתי ביחד עם כולם עד שהגיע אמבולנס שפינה אותו. זה לא תאונה של פגע וברח והייתי אחראי עד הסוף. אף אחד לא התקשר למשטרה. אם מישהו היה מתקשר הייתי נשאר שם ומפעיל שיקול דעת. אחר כך התקשרו אלי מתנדבים ואמרו שאני ארד לצומת. בחקירות של כל הצדדים, מעידים שהילד רץ לכביש. הילד היה ליד אי תנועה ולא מקדימה. אין שום סיכוי שאפגע בו מקדימה. לא יכולתי לראות אותו. אם הייתי פוגע בו מקדימה הוא לא היה יוצא עם נזק של שבר קל בכתף. אני סיימתי".** (עמ' 10 ש' 26-14 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית העיד הנאשם כי הגיע לחקירה במשטרה בתוך חצי שעה מהרגע שהתבקש. נשאל מה עשה

עם מצלמת הרכב והשיב: "אני לא מכבה אותה, היא מופעלת אוטומטית" (עמ' 11 ש' 2 לפרוטוקול).
נשאל למספר הרכבים שהיו לפניו עת נכנס לצומת באור צהוב ברמזור והשיב: "לא שמתי לב, היו לפניי כמה רכבים, לפחות שניים" (עמ' 11 ש' 4 לפרוטוקול). לשאלה מתי הבחין שהוא נוסע באור צהוב, השיב: "זה היה בין ירוק לצהוב כשעברתי את פס העצירה זה התחלף לצהוב, זה היה תחילתו של צהוב... הוא לא היה צהוב בקו העצירה. מתחילים לנסוע שלושה רכבים, אחד מתחיל לצאת בירוק, השני מתחיל לצאת בירוק והשלישי יוצא בירוק ומתחלף לצהוב. מה אני אמור לנסוע ברוורס בצומת ולחזור אחורה?" (עמ' 11 ש' 8-16 לפרוטוקול). לטענה לפיה נכנס לצומת באור צהוב השיב: "כן. ועדיין אחרי צהוב יש אדום" (עמ' 11 ש' 19 לפרוטוקול). נשאל למצב התנועה והשיב: "רגיל. מותאם לשעה זו פחות או יותר. לא עמוס מדי" (עמ' 11 ש' 21 לפרוטוקול). לשאלה מתי הבחין בהולך הרגל, השיב: "כתוב גם בתחקיר, ראיתי קבוצה של הולכי רגל עוד מהרמזור" (עמ' 11 ש' 28 לפרוטוקול).

נשאל לצבע הרמזור בכיוון חציית הולך הרגל והשיב: "כמובן, אדום. אם לי נתנו זכות לחצות את הצומת אז כמובן שהוא אדום... יש חוק שאסור לי לנסוע בצהוב?" (עמ' 12 ש' 6-8 לפרוטוקול). לטענה לפיה כניסה לצומת באור צהוב בשילוב עם העובדה שהבחין בהולכי הרגל על אי התנועה, חייבה אותו לצפות לאפשרות שאחד מהם יחל לחצות את הכבישה, השיב: "כל עוד יש להם אדום אני לא צריך לצפות. בטוח שהיה להם אדום. כשנדלק אדום בצומת עדיין יש שתי שניות שמתחלף לירוק להולכי רגל" (עמ' 12 ש' 10-11 לפרוטוקול). לשאלה האם הבחין באור האדום בכיוון חציית הולכי הרגל, השיב: "אני לא ראיתי, אני יודע לפי הזמן שמתחלף" (עמ' 12 ש' 13 לפרוטוקול). נשאל למיקום הרכב ברגע הפגיעה בהולך הרגל והשיב: "מטר עד מטר וחצי אחרי מעבר החציה... פחות או יותר הנהג עבר כמטר עד מטר וחצי את מעבר החציה. הילד היה כבר מאחורי הפרונט של הרכב. הוא היה בין המעבר חציה לרכב" (עמ' 12 ש' 15-18 לפרוטוקול).

הודעת הנאשם במשטרה (ת/6)

11. גרסת הנאשם במשטרה דומה לעדותו בבית המשפט. בהודעתו במשטרה מסר הנאשם: "... שהגעתי לרמזור עם פניה שמאלה לכיוון רחוב הביטחון, לפני היו מספר רכבים, אני הייתי אחרון ונכנסתי לצומת כאשר בכיוון נסיעתי דלק אור צהוב ברמזור, רק עברתי את מעבר חצייה הרגשתי מכה בצד שמאל של הרכב שלי, ישר עצרתי במקום ויצאתי מהרכב לבדוק מה קורה וראיתי ילד שנפצע בצד שמאל בכתף... אני עזבתי את המקום לאחר שאמבולנס עזב את המקום עם הפצוע. לצורך העניין אף אחד לא התקשר למשטרה. אני הגעתי הביתה ואחרי כמה זמן קיבלתי טלפון מהמשטרה ודרשו ממני להגיע למקום התאונה. אני התארגנתי וחזרתי למקום התאונה..."

ש. באיזו מהירות נכנסת לצומת?

ת. איזה מהירות ניתן לפתח, במהירות של כי 20 קמ"ש, רק התחלתי לנסוע והייתי בפנייה.

ש. מתי הבחנת בפעם הראשונה בהולך הרגל?

ת. לא הבחנתי בהולך רגל, ראיתי אותו רק אחרי הפגיעה. הכביש היה פנוי, הילד נכנס בי בצד ולא אני בו.

ש. שאתה עמדת בצומת האם הסתכלת שמאלה?

ת. כן.

ש. האם ראית הולכי רגל על שטח ההפרדה או על הכביש שחוצים את הכביש בכיוון נסיעתך?

ת. **כן. היו אנשים על שטח ההפרדה, אבל על מעבר חצייה לא היו אנשים...**

ש. שהיית במרכז הצומת איזה אור דלק בכיוון נסיעתך?

ת. **שאני יצאתי היה צהוב, אני לא מסתכל על הרמזור שאני נמצא בתנועה במרכז הצומת, אני הסתכלתי קדימה, צריך לפנות את הצומת.**

ש. שעברת קו עצירה איזה אור בכיוון נסיעתך דלק?

ת. **אור צהוב.**

ש. למה לא התייחסת להולכי הרגל שעמדו על מעבר חצייה, הרי אתה ידעת שאתה נכנסת לצומת באור צהוב ויכול להיות שלהולכי הרגל נדלק אור ירוק?

ת. **לא. אני מכיר את הצומת היטב יש בין אור אדום לאור ירוק יש לפחות 2 שניות...**

ש. איפה הייתה פגיעה בהולך הרגל על מעבר חצייה או סמוך למעבר חצייה?

ת. **סמוך למעבר חצייה באזור שאני הצבעתי לך ביום התאונה.**

ש. מאיזה כיוון לאיזה כיוון חצה הולך הרגל?

ת. **אני לא ראיתי אותו. אני מגיע מסכנה לפי הפגיעה ברכב הילד חצה את הכביש בשמאל לימין בלהתייחס בכיוון נסיעתי, אני אומר לך שהילד התפרץ לכביש, כולם עמדו. ...**

ש. האם בניסוי שדה ראיה יכולת לראות את הילד שעומד על שטח ההפרדה לפני מעבר החצייה?

ת. **הייתה קבוצה של אנשים שראיתי אותם, הם עמדו רק ילד התפרץ לכביש, את זה אני ידעתי אחרי התאונה.**

(הדגשות שלי ג.ק.)

12. מגרסת הנאשם עולה כי בזמן כניסתו לצומת בהגיעו לקו העצירה בכיוון נסיעתו, התחלף האור ברמזור מירוק לצהוב. הנאשם המשיך בנסיעתו במהירות שלא עלתה על 20 קמ"ש וכאשר חלף על פני מעבר החצייה, הרגיש פגיעה בצד שמאל של רכבו ומיד עצר במקום. לטענת הנאשם, הולך הרגל חצה את הכביש מעט אחרי מעבר החצייה. ראה גם הצבעת הנאשם על האזור בכביש בו פגע בהולך הרגל (ת/3 תמונה 9) כמטר אחרי מעבר החצייה. בהקשר זה ראוי להפנות לעדות הנאשם, לפיה בזמן הפגיעה הוא עצמו (הנהג) היה ממוקם כמטר עד מטר וחצי אחרי מעבר החצייה. במילים אחרות, הרכב ברובו היה עדיין על מעבר החצייה בזמן הפגיעה בהולך הרגל. עוד יצוין, כי הנאשם לא הבחין בצבע האור ברמזור שפעל בכיוון חציית הולך הרגל ורק הניח כי מדובר באור אדום "לפי הזמן שמתחלף" כפי עדותו.

13. אני מאמץ את גרסת עדי התביעה שלא נסתרה כלל. ויודגש, כי הנאשם עצמו לא סתר את גרסתם, זאת מהטעם שלא הבחין בהולך הרגל עד לרגע הפגיעה בו וכן לא הבחין בצבע שדלק ברמזור בכיוון חציית הולך

הרגל. טענות הנאשם לפיהן הולך הרגל חצה את הכביש באור אדום ושלא במעבר חצייה, הינן בגדר הנחות בלתי מבוססות.

14. לאור האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר את העובדה שהולך הרגל חצה את הכביש במעבר החצייה כאשר בכיוון חצייתו דולק אור ירוק ברמזור, והתאונה התרחשה על מעבר החצייה.

החלק ברכב ממנו נפגע הולך הרגל

15. כמצוטט לעיל, הולך הרגל ואמו מסרו בהודעתם במשטרה, כי הפגיעה הייתה מחזית הרכב והאם ציינה כי מדובר באזור הפינה השמאלית קדמית. הגב' להב לא ידעה לומר באופן וודאי מאיזה חלק ברכב הולך הרגל נפגע והניחה כי מדובר בחזית.

16. הנאשם עצמו הניח כי הולך הרגל נפגע מדופן שמאל של רכבו, אך לא הבחין בהולך הרגל עד לרגע הפגיעה וגם ברגע הפגיעה לא הבחין בו אלא רק הרגיש מכה בצד שמאל.

17. ברכב לא היו פגיעות או מעיכות. עובדה המתיישבת עם מהירות נסיעה נמוכה ופגיעה בילד קטן.

18. בנסיבות אלו אני מעדיף את גרסת הולך הרגל ואמו אשר העידו מפורשות על פגיעה מחזית הרכב על פני גרסת הנאשם שלא הבחין בהולך הרגל בשום שלב ורק שמע מכה מצד שמאל. יצוין, כי גרסת הנאשם אינה בהכרח עומדת בסתירה לגרסת הולך הרגל ואמו, מהטעם שהאם ציינה מפורשות שהפגיעה הייתה קרובה יותר לפינה השמאלית של הרכב.

שדה הראייה בכיוון נסיעת הנאשם

19. הגם שעובדה זו אינה במחלוקת, ניתן ללמוד מהראיות כי לא הייתה בעיה או הגבלה בשדה הראייה של הנאשם בכיוון נסיעתו ולכיוון ממנו הגיע הולך הרגל. במקום פעלה תאורת רחוב תקינה וקביעת הבוחן לפיה היה לנאשם שדה ראייה פתוח למרחק של 90 מ' (דו"ח בוחן ת/7 ס' 4) לא נסתרה. ראה גם ניסוי שדה ראייה כפי שצולם ותועד (ת/3 תמונות 1-3). הנאשם עצמו לא טען אחרת, וגם במשטרה וגם בבית המשפט מסר כי הבחין בקבוצת הולכי הרגל על אי התנועה עוד בטרם נכנס לצומת.

סיכום עובדתי

20. הולך הרגל חצה את הכביש באור ירוק - גרסת עדי התביעה הייתה חד משמעית וגרסתם זו לא נסתרה. הנאשם עצמו לא הבחין באור שפעל בכיוון חציית הולך הרגל ורק הניח כי מדובר באור אדום.

21. הולך הרגל חצה את הכביש במעבר חצייה - גם בהקשר זה גרסת עדי התביעה הייתה חד משמעית ובהיעדר חקירה נגדית גרסתם לא נסתרה. בהקשר זה יצוין, כי גם לשיטת הנאשם הפגיעה בהולך הרגל הייתה מיד לאחר מעבר החצייה (כמטר), כך שבכל מקרה מדובר בתחום מעבר החצייה. כאמור, הנאשם

לא הבחין בהולך הרגל עד לאחר הפגיעה וטענתו לפיה מדובר בפגיעה מעט אחרי מעבר החצייה הינה בגדר הנחה.

22. הולך הרגל נפגע מחזית הרכב. בהקשר זה אני מעדיף את גרסתם החד משמעית של הולך הרגל ואמו על פני גרסת הנאשם שלא הבחין בהולך הרגל עד אחרי הפגיעה.

23. הולך הרגל חצה את הכביש בריצה - עובדה שאינה במחלוקת.

24. שדה הראייה במקום היה תקין וללא כל הגבלה מכיוון נסיעת הנאשם לכיוון ממנו הולך הרגל חצה את הכביש.

שאלת אחריותו של הנאשם לגרימת התאונה

25. כאמור, עצם התרחשות התאונה ותוצאותיה אינם במחלוקת.

26. שאלת אחריותו של הנאשם לגרימת התאונה צריכה להיבחן ביחס לחובותיו של נהג המתקרב למעבר חצייה כפי שהיה במקרה זה. בהתאם לתקנה

67 לתקנות התעבורה:

(א) נוהג רכב המתקרב למעבר חציה, והולכי רגל חוצים במעבר, יאפשר להם להשלים את החציה בבטחה ואם יש צורך בכך יעצור את רכבו לשם כך.

(א1) נוהג רכב המתקרב למעבר חצייה, יאט את רכבו אם הולך רגל עומד על המדרכה בסמוך למעבר החצייה ואם ניכר שבכוונתו של הולך הרגל לחצות את הכביש, ייתן לו זכות קדימה.

(א2)....

(ב) מעבר החציה המחולק על-ידי שטח הפרדה, יראו כל חלק ממעבר החציה כמעבר נפרד, נוהג רכב המתקרב למעבר חציה, והולכי רגל חוצים במעבר, יאפשר להם להשלים את החציה בבטחה ואם יש צורך בכך יעצור את רכבו לשם כך.

27. ההלכה בכל הנוגע לחובות נהג בהתקרבו למעבר חצייה נקבעה במספר פסקי דין ומדובר למעשה בחובות זהירות מוגברת. בע"פ 558/97 רבקה מלניק נ' מדינת ישראל נאמר בין היתר, כי: "על פי תקנות התעבורה מהירות הנסיעה בכלי רכב צריכה להיות תואמת את הנסיבות ואת הסיכון שהיא מהווה למשתמשים בדרך. במסגרת קביעת סבירות המהירות בנסיבות המקרה, יש להתחשב בכך שהרכב מתקרב למעבר חצייה. על פי נורמה זו, הקבועה בתקנות התעבורה, תוכרע גם השאלה אם מהירות נהיגתו של נהג ברכב היתה רשלנית אם לאו. מהן הנסיבות להן צריך נוהג רכב ליתן דעתו בהתקרבו למעבר חצייה? עליו ליתן דעתו לכך, אם יש מי אשר מתכוון לחצות את הכביש במעבר החצייה; ואם כן - להתאים את מהירות נהיגתו למקרה של חצייתו את הכביש. במסגרת זו, וכדי

לכבד את זכות הקדימה של הולך הרגל במעבר חצייה, עליו לצפות שזה ינסה לחצות את הכביש; שאולי לא יהיה ער לרכבו המתקרב; אולי ייטול על עצמו סיכון של חצייה על אף התקרבות הרכב; אולי יסמוך על כך שהרכב יכבד את זכות הקדימה שלו. עליו להתחשב גם באפשרות של התנהגות רשלנית מצידו של הולך הרגל".

מדובר בחובת זהירות מוגברת ונהג חייב לצפות קיומם של הולכי רגל על מעבר החצייה וקרבתו, המקום היחיד שבו הולכי הרגל יכולים לחצות את הכביש בבטחה. ראה גם ע"פ 8827 שטרייזנט נ' מדינת ישראל ובג"צ 8150/13 דליה כרסנטי נ' פרקליטות המדינה שם נאמר בין היתר: "ניתן אפוא להצביע על שני כללים גדולים בכגון דא שאינם סותרים זה את זה. הכלל הראשון הוא כי על נהג המתקרב למעבר חצייה מוטלת אחריות מוגברת. זהו השטח של הולך הרגל. אכן, גם על הולך הרגל חלים כללים בהגיעו לשטח זה, אך על השולט בכלי בעל-כוח קטלני מוטלת האחריות, הראשונה במעלה, לנהוג בזהירות. אחריות זו כוללת, על-פי הפסיקה, חובה לצפות, במידה זו או אחרת, את האפשרות כי הולך הרגל עלול להתרשל - כך במיוחד כלפי קבוצות אוכלוסיה ממוקדות כגון ילדים וקשישים. כלשון תקנה 52(6) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961: "בכפוף לאמור בתקנה 51 חייב נוהג רכב להאט את מהירות הנסיעה, ובמידת הצורך אף לעצור את רכבו, בכל מקרה שבו צפויה סכנה לעוברי דרך או לרכוש, לרבות רכבו הוא, ובמיוחד במקרים אלה... (6) בהתקרבו למעבר חצייה". הכלל השני הוא כי האחריות אינה מוחלטת. אין עסקינן באחריות קפידה. העבירה היא גרם מוות ברשלנות. טרם מורשע נאשם בעבירה כזו, על התביעה להוכיח שלשה מרכיבים: התרשלנות, גרימת מוות, וקשר סיבתי משפטי ועובדתי ביניהן" (ס' 8 להכרעת הדין - ההדגשה שלי ג.ק.).

28. במקרה הנדון הנאשם התקרב למעבר החצייה אותו הוא הכיר היטב ואף הבחין במספר הולכי רגל שעמדו על אי התנועה לאחר שחצו את חלקו הראשון של הכביש במטרה לחצות את חלקו השני של הכביש. הנאשם נכנס לצומת ומרגע כניסתו לצומת ועד לרגע הפגיעה בהולך הרגל לא האט את מהירות נסיעתו למרות שהבחין בהולכי הרגל על אי התנועה והיה עליו לצפות את האפשרות שאחד מהם ירד למעבר החצייה.

29. לכך יש להוסיף את העובדה שהנאשם נכנס לצומת כאשר בכיוון נסיעתו דולק אור צהוב והוא מודע לכך. מי שנכנס לצומת בניגוד לאור הצהוב ברמזור בכיוון נסיעתו צריך לצפות לכך שאדם או רכב אחר בצומת צפויים לקבל אור ירוק בכיוון נסיעתם או הליכתם. בהקשר זה יצוין, כי זמן פינוי הצומת לא היה קצר מהטעם שהנאשם כפי גרסתו נסע במהירות שלא עלתה על 20 קמ"ש ולפניו נסעו רכבים נוספים, זאת בשילוב העובדה שהנאשם נכנס לצומת באור צהוב, חייבו אותו במשנה זהירות והיה עליו לצפות כי בחלוף שניות ספורות הולכי הרגל יקבלו אור ירוק, כפי שאכן קרה.

30. לסיכום, חובת הזהירות של הנאשם במקרה זה הייתה מוגברת, לא רק נוכח התקרבותו למעבר החצייה, אלא גם לאור העובדה שנכנס לצומת כאשר בכיוון נסיעתו דולק אור צהוב והוא מבחין בקבוצת אנשים על אי התנועה.

31. לא נעלמה מעיני העובדה שהולך הרגל חצה את מעבר החצייה בריצה, אך אין בהתנהגותו זו כדי לנתק את הקשר הסיבתי שבין רשלנותו של הנאשם לגרימת התאונה. כאמור הולך הרגל חצה את מעבר החצייה באור ירוק ובכל מקרה היה על הנאשם לצפות אפשרות של התנהגות רשלנית מצדו של הולך הרגל.

32. מעבר לנדרש, גם אם הייתי קובע כי הולך הרגל חצה את הכביש כמטר אחרי מעבר החצייה (טענה שנדחתה כאמור לעיל), לא היה בכך כדי לשנות מאחריותו של הנאשם לגרימת התאונה, מהטעם שמדובר במרחק המצוי ב"תחום מעבר החצייה" וחובת הזהירות עדיין מתקיימת. ראה ע"פ. 35342-12-16 מ. ישראל נ' שושנה ארז (מחוזי דרום): "בעניין זה, אציין, כפי שעלה בחוות דעתה של השופטת שלו, כי בית המשפט קמא קבע בהכרעת דינו, כי בהתחשב ב"מבנה הצומת" בו היה מצוי מעבר החצייה, נוכח קיומם של מעברי חציה נוספים בסמיכות מקום, מהם עלולים להגיע הולכי רגל, הרי ש"גם במרחק 10 מ' אחרי מעבר החצייה, עדיין קיימת חובה לצפות שיחצו במקום הולכי רגל, ובשל כך קיימת חובת זהירות מוגברת". בנסיבות אלה, כך סבור אני, לא נותקה חובת הזהירות המיוחדת שהיתה מוטלת על המשיבה רק משום כך שגלגלי רכבה חצו את מעבר החצייה הקונקרטי, בו דן חברי השופט עדן. (כב' השופט יורם צלקובניק בסוף פסק הדין). ראה גם ע"פ 3360/08 דקל רז נ' מ.ישראל (מחוזי חיפה).

33. כך גם אין משמעות לשאלה מאיזה חלק של הרכב נפגע הולך הרגל. כאמור קבעתי כי הפגיעה הייתה מחזית הרכב, אך גם אם הייתי מניח לטובת הנאשם שהולך הרגל נפגע מהכנף הקדמית שמאלית, לא היה בכך כדי לפטור את הנאשם מאחריותו לגרימת התאונה כאשר הולך הרגל חוצה את הכביש במעבר חצייה בחסות האור ירוק.

34. אשר לטענת הנאשם לפיה מדובר בתאונה בלתי נמנעת השיב הבוחן המשטרתי מר דרוגוביצקי: "על פי שחזור התאונה...אני לקחתי לפי עדות של נהג שמסר בחקירה תחת אזהרה שמהירות נסיעתו הייתה 20 קמ"ש...אין סימני בלימה, לכן התבססתי רק על עדותו שרכבו מתקדם במהירות של 5.5 מטרים לשנייה. על פי עדות הנהג, הנהג מסר שהילד רץ. על פי החומר המקצועי חוזר 19/96 סעיף 8 ו' נכנסתי ריצה ממצב עמידה וקבעתי שקצב חציה של הילד 2.95 מטרים לשנייה. במקום כביש יבש ותקין. נקבע מקדם חיכוך 0.7. על פי שחזור נמצא כאשר ילד היה בתחילת חצייה, רכב א' היה במרחק של 2.3 מטרים ממקום האימפקט, וזה על פי הצבעת הנהג במקום. עלפי חישוב מרחק תגובה 5.77 מטרים לנהג שנוסע במהירות של 25 קמ"ש. מרחק עצירה לרכב הנוסע במהירות 25 קמ"ש הוא 8.02 מטרים לשנייה. קבעתי שמדובר בתאונה בלתי נמנעת בנסיבות אלו, אבל התייחסתי במסקנות הבוחן בסעיף ד'. על פי עדים ונהג הרכב, שנכנס לצומת, כאשר בכיוון נסיעתו דלק אור צהוב, ונהג הרכב היה אמור לצפות שיכול להגיע הולך רגל בכיוון נסיעתו, וזה היה על מעבר חצייה. המקום גלוי לעיני נהג. ניתן לראות הולך רגל. ממקום הצומת למקום העמידה יש שדה ראייה פתוח לשמאל 90 מטרים וניתן לראות את אי התנועה וגם את הצד השני. התנועה הנגדית. כל זה אני מציג לביהמ"ש לוח תצלומים. תמונה מס' 2. זה מקום עמידה. ניתן לראות מעבר חצייה, אי תנועה בצד השני וגם שטח הפרדה לפני זה. את כל זה הוא רואה לפני שהוא מתחיל לפנות שמאלה. אם נתייחס לתחילת נסיעתו להולך רגל שמגיע מצד שמאל שלו באזור של סוף הנתיב הנגדי תחילת אי התנועה, הוא היה מבחין בהולך הרגל ומונע את התאונה...

"לא התייחסתי בדוח הבוחן לגבי הילד, אם הוא עבר לגבי רמזור אדום או ירוק. התייחסתי בדוח הבוחן ובתצלומים שלי האם ניתן לראות לפני שאתה מתחיל פניה שמאלה במהלך הפנייה בצד שמאל שלך אדם שחוצה. אם הוא רץ זה לא אומר שצריך להרוג את הבן אדם. התייחסתי בדוח הבוחן. אני לא בדקתי איזה אור הוא חצה. אני התייחסתי אם נהג רכב בתחילת נסיעתו בפנייה שמאלה יכול היה לראות אדם שחוצה בצד שמאל שלו" (עמ' 5 ש' 28 - עמ' 8 ש' 16 לפרוטוקול).
לטענה לפיה הולך הרגל עמד אי התנועה טרם ירידתו לכביש, השיב: "אתה רואה אור צהוב. אתה יודע שתוך שתי שניות יהיה לך אור אדום. אתה רואה ילד שעומד על המדרכה ואי התנועה. אתה צריך לצפות שיכול להיות המצב הזה" (עמ' 8 ש' 20-21 לפרוטוקול).

35. אין לי אלא לאמץ את מסקנות הבוחן בהקשר זה. אמנם מרגע ירידת הולך הרגל לכביש ועד להיפגעותו חלף זמן קצר שלא אפשר לנאשם לעצור את רכבו, אך כאמור נסיבות המקרה כמפורט לעיל חייבו את הנאשם בנהיגה במהירות איטית ביותר עד כדי עצירה לפני מעבר החצייה.

36. בשולי הדברים אציין, כי היה זה הנאשם שהזיז את רכבו ממקום התאונה ולא המתין עד להגעת הבוחן המשטרתי למקום כפי שמתחייב בהוראות החוק ובכך הקשה על חקירת התאונה. למרות זאת, אין בעובדה זו כי לפגוע ביכולתו של בית המשפט להגיע לממצאים ברורים באשר לאופן התרחשות התאונה.

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לספק סביר ובכלל זה רשלנותו של הנאשם אשר הפר את חובת הזהירות כלפי הולך הרגל ונהג ברשלנות ולא כפי שנהג מן היישוב היה נוהג בנסיבות העניין. בהתאם, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום א' שבט תשע"ח, 17/01/2018 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום, סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לאחר ששקלתי את מהות העבירות, נסיבות ביצוען (פגיעה בהולך רגל על מעבר חצייה כמפורט בהכרעת הדין הנ"ל), הערך החברתי עליו יש להגן (הגנה על ציבור המשתמשים בדרך) והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול פסילה בפועל שלא תפחת מ-3 חודשים (פסילת המינימום הקבועה בחוק) ולא תעלה על 6 חודשים וקנס משמעותי.

עמוד 13

לקולה אני מביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם והנזק שייגרם לו כתוצאה מפסילה ארוכה.

אציין, כי אמנם קבעתי שהולך הרגל נכנס למעבר החצייה בריצה, אך לא מדובר ברשלנות תורמת לטעמי, זאת לאור העובדה שהולך הרגל חצה את מעבר החצייה בחסות האור הירוק. עם זאת, אתן לכך משקל מסוים לקולה במסגרת גזה"ד.

אציין, כי לטעמי היה מקום להשית בתיק זה פסילה ארוכה מפסילת המינימום הקבועה בחוק, אך נוכח עתירת המאשימה לפסילה שלא תפחת מפסילת המינימום, אין בדעתי להשית פסילה ארוכה יותר ואני גוזר על הנאשם כדלקמן:

- אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 1500 ש"ח.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 15.3.18 ובכל 15 בחודש שאחריו.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

- אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים בפועל.

ריצוי הפסילה יחל ביום 15.2.18 שעה 12.00.

במידה שהנאשם יפקיד רישיונו במועד מוקדם יותר, תחושב הפסילה בהתאם.

בית המשפט מסביר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיונו - גם אם פקע תוקפו - במזכירות בית המשפט, ואם אין בידיו רישיון נהיגה עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

- אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

**ניתן והודע היום א' שבט תשע"ח,
17/01/2018 במעמד הנוכחים.
גיל קרזבום, סגן נשיא**

